

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14S/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2021200041
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Laczo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2021200041.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave ako súd správny, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Pavla Lacza a členov senátu: JUDr. Ľubomíra Bundzela a Mgr. Moniky Kadlicovej, v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Skalica, so sídlom Ružová 2, 909 01 Skalica, proti žalovanému: Mesto Holíč, so sídlom Bratislavská 5, 908 51 Holíč, IČO: 00309541, vo veci žaloby o preskúmanie Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Holíč č. 112 o určení podmienok parkovania osobných motorových vozidiel na území Mesta Holíč z 5.12.2019, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Mesto Holíč v súlade s § 6 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zbierky o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov vydal Všeobecne záväznú nariadenie č. 112 o určení podmienok parkovania osobných motorových vozidiel na území Mesta Holíč.

2. Dňa 20.7.2020 podala Okresná prokuratúra Skalica protest prokurátora proti Všeobecnému záväznému nariadeniu Mesta Holíč č. 112 o určení podmienok parkovania osobných motorových vozidiel na území Mesta Holíč prijatých Mestským zastupiteľstvom Mesta Holíč dňa 5.12.2019 s tým, že toto nariadenie je v rozpore s ustanovením § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zbierky o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, ďalej s § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, § 9a ods. 9 zákona č. 138/1991 Zbierky o majetku obcí v znení neskorších predpisov, § 2 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 1 zákona č. 564/1991 Zbierky o obecnej polícii v znení neskorších predpisov a § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zbierky o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

3. V uznesení Mestského zastupiteľstva Mesta Holíč zo dňa 15.12.2020 nebolo prijaté uznesenie č. 162/2020, ktorým sa vyhovuje protestu prokurátora sp. zn. PD 52/20/2206 zo dňa 20.7.2020.

II. Žaloba a žalobné dôvody

4. Nakoľko protestu prokurátora nebolo vyhovené, tak Okresná prokuratúra v Skalici podala dňa 3.3.2021 žalobu, v ktorej namietala, že v súvislosti s porušením § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 obec má

právo na plnenie úloh územnej samosprávy prijímať všeobecne záväzné nariadenia, nemôže však túto originárnu nariaďovaciu právomoc uplatňovať v neobmedzenej miere na úpravu všetkých spoločenských vzťahov v územnom obvode obce, ale len vo vzťahoch, pri ktorých obec realizuje územnú samosprávu v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 369/1990 Zbierky. Z hľadiska predmetnej úpravy namietaného nariadenia tým, že jeho účelom je riešenie tzv. parkovacej politiky na určenom území mesta ide o všeobecne záväzné nariadenie vo veciach územnej samosprávy. Uvedenú oblasť možno subsumovať podľa § 4 ods. 3 zákona č. 369/1990 Zbierky písm. a) nakladanie s majetkom, písm. c) rozhodovanie o miestnych daniach, prípadne písmeno f), správa miestnych komunikácií a verejných priestranstiev, resp. písm. h) ochrana životného prostredia. Akékoľvek všeobecne záväzné nariadenie prijaté v tejto oblasti však musí bezpodmienečne byť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi vymenovanými v citovanom ustanovení § 6 ods. 1. S poukazom na vyššie uvedené žalobca má za to, že nariadenie túto podmienku nespĺňa a je v rozpore v konkrétnymi zákonmi. Žalobca namieta porušenie ust. § 9a ods. 9 zákona č. 138/1991 Zbierky. V tejto súvislosti žalobca namieta, že preskúvanie nariadení bolo prijaté v tzv. samosprávnej pôsobnosti mesta s poukazom na § 8 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zbierky. Jeho predmetom je úprava parkovania osobných motorových vozidiel v danom prípade úprava tzv. trvalého státia na území mesta Holíč realizovaného vo forme prenájmu pozemkov vo vlastníctve mesta na účely realizácie tohto trvalého státia. Z hľadiska obsahu preskúvaného nariadenia možno konštatovať, že ide o určitú formu úpravy nakladania s majetkom mesta, konkrétne vo forme jeho prenájmu. Predovšetkým je potrebné uviesť, že akékoľvek nakladanie s majetkom musí byť realizované v súlade so zákonom, v tomto prípade so zákonom č. 138/1991 Zbierky. V tomto kontexte je potrebné uviesť, že Mesto Holíč má za účelom úpravy hospodárenia so svojím majetkom prijaté všeobecné záväzné nariadenie č. 64 o zásadách hospodárenia a nakladania s majetkom Mesta Holíč, ktoré bolo Mestským zastupiteľstvom prijaté 8.12.2009, pričom viacerými novelizáciami je účinné do dnešného dňa. S poukazom na uvedené možno na základe obsahu a predmetu úpravy preskúvaného nariadenia konštatovať, že toto nariadenie vecne dopĺňa zásady hospodárenia a nakladania s majetkom Mesta Holíč s akcentom na prenechanie nehnuteľného majetku do nájmu fyzických a právnických osôb. Stručne a výstižne možno k jeho obsahu uviesť, že preskúvané nariadenie v podstate upravuje konkrétne podmienky nájomného vzťahu resp. ustanovenia nájomného vzťahu ako súkromno-právneho inštitútu uzatvoreného medzi mestom ako prenajímateľom a fyzickou osobou či právnickou osobou ako nájomcom. Žalobca poukázal na to, že zásady hospodárenia a nakladania s majetkom mesta teda ani iný predpis obce upravujúci nakladanie s majetkom nemôžu byť v rozpore so zákonom č. 138/1991 Zbierky. Žalobca uvádza, že podľa § 9a ods. 7 zákona č. 138/1991 Zbierky obec nemôže previesť vlastníctvo svojho majetku priamym predajom na právnickú osobu, v ktorej zakladateľom/vlastníkom obchodného podielu štatutárnym zástupcom alebo členom štatutárneho orgánu, členom riadiaceho výkonného alebo dozorného orgánu je osoba uvedená v odseku 6, to neplatí ak ide o právnickú osobu, ktorej zakladateľom je obec alebo v ktorej má obec dohodnutý podiel. Ak zákon o majetku obcí alebo osobitný predpis neustanoví inak, podľa citovaného ustanovenia je mesto povinné primerane uplatniť postup podľa ust. vyššie citovaných odsekom § 9a ods. 1-3 a ods. 5.-7 aj pri prenechaní majetku mesta do nájmu. Podľa názoru žalobcu podmienky vzniku nájmu pozemkom stanovilo postup pri uzatváraní nájomných zmlúv v rozpore nielen s konkrétnymi ustanoveniami § 9a zákona č. 138/1991 Zbierky, ale aj v rozpore s konkrétnymi ustanoveniami zásad hospodárenia a nakladania v majetkom Mesta Holíč.

5. Zákon Č. 138/1991 Zb. upravuje v ustanovení § 9a ods. 1 jednotlivé formy prevodu vlastníctva majetku obce, ktoré sa primerane majú aplikovať aj na prenechanie majetku obce do prenájmu. Z preskúvaného nariadenia je zrejmé, že mesto Holíč ako formu prenechania pozemkov do prenájmu predpokladá tzv. priamy prenájom priamo vybranému nájomcovi. Na uzavretie nájomnej zmluvy musia byť splnené viaceré podmienky a to podmienky na strane záujemcu/nájomcu resp. existencia voľných parkovacích miest v danej lokalite. Následne sa nájomná zmluva uzavrie podľa poradia záujemcu o uzatvorenie nájomnej zmluvy. Mám za to, že uvedený spôsob prenechania majetku obce do prenájmu nereflektuje požiadavku zákona Č. 138/1991 Zb. na vytvorenie trhového a súťažného prostredia, výsledkom ktorého je prenechanie majetku obce na jeho dočasné užívanie na základe trhovo najlepšej ceny. Práve naopak, podmienky, tak ako sú v preskúvanom nariadení nastavené, navyše s obmedzeným okruhom potencionálnych nájomníkov, nevytvárajú dostatočné trhové a transparentné prostredie na prenechania majetku mesta do nájmu iným osobám za tých najvýhodnejších podmienok. Požiadavka na zabezpečenie súťaživého a transparentného prostredia v postupe mesta pri prenájme svojho majetku je v tomto prípade o to dôvodnejšia, nakoľko mesto prostredníctvom preskúvaného nariadenia rozhodlo o obmedzení užívania svojho majetku v prospech len určitého,

presne vymedzeného počtu osôb, ktoré musia spĺňať presne vymedzené podmienky, na úkor ostatných obyvateľov mesta, ktorý tieto podmienky nespĺňajú (napr. trvalý pobyt a byť v konkrétnej lokalite a pod.).

6. Okrem uvedeného nie je dodržaný obligatórny formálny postup mesta pri priamom prenájme, spočívajúci v tom, že mesto v rozpore so zákonom ako aj so Zásadami hospodárenia a nakladania s majetkom mesta nezverejňuje zámer prenechať svoj majetok do nájmu vo forme priameho prenájmu na úradnej tabuli mesta alebo na webovom sídle mesta prípadne aj v regionálnej tlači. Z preskúmaného nariadenia zároveň nie je zrejmé, či mesto dodržalo aj zákonné podmienky vyžadované na tvorbu výšky nájomného za ponúkaný majetok. Zo zápisnice zasadnutia mestského zastupiteľstva, na ktorom bolo preskúmané nariadenie prijaté je zrejmé, že výška nájomného uvedená v čl. III ods. 1 nariadenia je výsledkom konsenzu poslancov mestského zastupiteľstva. Priamy prenájom majetku mesta by však mal byť výsledkom verejného prieskumu o najvyšší cenový návrh. Pri určení trhovej výšky nájomného je potrebné vychádzať z nájomného, za aké prenajímajú obdobné nehnuteľnosti v konkrétnej lokalite iné subjekty, napr. realitné kancelárie. Ak mesto nemá k dispozícii porovnateľné údaje o výške nájomného za nehnuteľnosti v určitom mieste, malo by dať vypracovať znalecký posudok. V zmysle Usmernenia ministerstva financií SR pre obce pri nakladaní s majetkom vo vlastníctve obcí podľa zákona č. 138/1991 Zb. (k 01.07.2009), obce môžu aj naďalej používať pri určovaní nájomného už vypracované všeobecne záväzné nariadenia o cene nájmov, prípadne cenové mapy, ak ceny nájomného v nich uvedené zodpovedajú trhovému nájomnému.

7. Žalobca ďalej uvádza, že prijatím napadnutého Všeobecne záväzného nariadenia došlo aj k porušeniu ust. § 30 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 582/2004 Z. z. Žalobca poukazuje na to, že posúdením obsahu nariadenia v kontexte spôsobu riešenia tzv. parkovacej politiky na území Mesta Holíč, a to z hľadiska definičných znakov, riešenie uvedené vo Všeobecne záväznom nariadení považuje za nesprávne, pričom preskúmané nariadenie upravuje podmienky tzv. trvalého státia na konkrétne stanovenom a na to vyhradenom mieste v prospech konkrétne presne stanoveného subjektu. Inými slovami zvolený spôsob parkovania po obsahovej stránke napĺňa definičné znaky daňovo-právneho vzťahu medzi mestom ako správcom dane a fyzickou či právnickou osobou ako daňovníkom, ktorý verejné priestranstvo užíva osobitným spôsobom. Mesto Holíč však v preskúmanom nariadení namiesto toho, aby na úpravu systému parkovania na svojom území využilo niektorú z legislatívnych možností úpravy parkovania využilo reguláciu parkovacej politiky prostredníctvom uzatvárania nájomných zmlúv. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžf/3/2013 zo dňa 29.1.2014, ktorý sa v kontexte zamedzenia dvojitého zdanenia zaoberal aj podmienkami trvalého užívania verejného priestranstva a dočasného parkovania, pričom okrem iného k podmienkam dočasného parkovania konštatoval, že „je zrejmé, že prípad dočasného parkovania motorového vozidla na vyhradenom priestore verejného priestranstva je potrebné vykladať ako dočasné parkovanie prípadne zastavenie a státie motorového vozidla dopravným označením povoleným účastníkom cestnej premávky, avšak ktorý nie je vopred individuálne určený.“ Naproti tomu k podmienkam trvalého státia motorového vozidla na určenom mieste ďalej uvádza, že „skutočnosť vyhradenia verejného priestranstva na jeho osobitné užívanie individuálne určenou osobou s určením účelu užívania v zmysle zákona o miestnych daniach a v zmysle osobitnej úpravy vyplývajúcej zo všeobecne záväzného nariadenia obce možno považovať za moment začatia osobitného užívania verejného priestranstva podľa § 34 zákona o miestnych daniach, a teda vznik daňovej povinnosti.

8. Žalobca uvádza, že vzhľadom na osobitný charakter nájmu parkovacích miest sa domnieva, že cieľ regulácie v rámci štandardných foriem prenájmu by bol nevykonateľný, nakoľko tento nie je možné dosiahnuť spôsobmi, ktoré zákon č. 138/1991 Zbierky na prenechanie užívania do nájmu predpisuje. V danom prípade Mesto Holíč v spornom nariadení upravuje dlhodobé užívanie pozemkov, ktoré sú verejným priestranstvom a to vo forme trvalého státia na nich. Preto žalobca má za to, že v danom prípade tým, že mesto uvedenú problematiku sa snaží upraviť vo forme všeobecne záväzného nariadenia, avšak vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ju neupravuje vo forme miestnej dane za užívanie verejného priestranstva, koná v rozpore s týmto zákonom.

9. V súvislosti s porušením ust. § 2 ods. 1 a § 8 ods. 1 zákona č. 564/1991 Zbierky žalobca uvádza, že všeobecné nariadenie v článku 4 ods. 7 upravuje, že v prípade neoprávneného zabratia prenajatého parkovacieho miesta, jeho uvoľnenie zabezpečí mestská polícia na základe oznámenie nájomcu, ktorý má uzatvorenú nájomnú zmluvu na dané parkovacie miesto. Žalobca toto ustanovenie považuje, pre jeho vágnosť a nejednoznačnosť, za v rozpore s ust. § 2 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 1 zákona č. 564/1991

Zbierky a z hľadiska právneho vymedzenia považuje za sporné najmä uvoľnenie zabratého miesta zabezpečí mestská polícia. Žalobca poukazuje, že mestská polícia má výrazne obmedzenú právomoc v cestnej premávke, avšak je oprávnená objasňovať priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky spáchané neuposlušnosťou pokynu vyplývajúceho

a) z dopravného značenia vo veci zastavenia, státia, zákazu vjazdu, zákazu odbočovania, a pod. a vo všeobecnej úprave cestnej premávky, ktorou sa zakazuje zastavenie, státie a vjazd vozidiel, pričom tieto priestupky je oprávnená prejednať v blokovom jednaní.

10. Podľa ustanovenia § 43 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. môže policajt rozhodnúť o odstránení vozidla okrem iného, ak je na vyhradenom parkovisku pre vozidlo s konkrétnym evidenčným číslom vozidla, pre osobu so zdravotným postihnutím alebo pre vozidlo s konkrétnym parkovacím preukazom, ak také parkovisko nie je preň určené resp. ak ide o vozidlo uvedené v ustanovení § 25 zákona o cestnej premávke (predmetné ustanovenie upravuje zákaz zastavenia a státia). Zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke má však pod pojmom "policajt" na mysli iba štátneho policajta, čo vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 2 písm. k) naposledy uvedeného zákona, ktoré predmetný pojem používa ako skratku v súvislosti s príslušníkom Policajného zboru. Naproti z ustanovenia § 43 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. vyplýva, že aj správca cesty môže odstrániť vozidlo stojace na ceste vrátane chodníka na náklady jeho prevádzkovateľa, ak je okrem iného na vyhradenom parkovisku pre vozidlo s konkrétnym evidenčným číslom vozidla, alebo pre vozidlo s konkrétnym parkovacím preukazom, ak také parkovisko nie je preň určené. Tu je však potrebné uviesť, že správcom vymedzených komunikácií je síce obec, avšak mestská polícia je "len" poriadkovým útvarom obce správcu cesty, ktorý nie je zriadený na účel správy komunikácií.

11. V tomto kontexte žalobca poukázal na vyššie uvedenú vágnosť a nejednoznačnosť citovaného slovného spojenia, ktoré priznáva mestskej polícii oprávnenie nad rámec zákona. Nie je zrejmé, aký konkrétny postup mestskej polície si adresát normy môže predstaviť pod pojmom "zabezpečenie uvoľnenia zabratého miesta v prospech nájomcu daného pozemku mesta". V danom prípade teda nie je celkom zrejmé, či mesto v namietanom ustanovení i) vyjadruje vôľu, aby mestská polícia plnila úlohy mesta v postavení správcu pozemnej komunikácie, alebo ii) priznáva mestskej polícii nové, zákonom doposiaľ nepriznané oprávnenie.

12. V prípade alternatívy uvedenej pod i) - je potrebné predovšetkým vyhodnotiť, či mesto ako správca pozemnej komunikácie môže na mestskú políciu delegovať oprávnenie rozhodnúť o odstránení motorového vozidla. Správa mestských komunikácií, do ktorej možno zahrnúť aj odstraňovanie vozidiel, je preneseným výkonom štátnej správy, teda mesto (mestskí policajti) v tejto súvislosti môžu konať len na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V tomto kontexte poukazujem napr. na rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 5 Co 13/2013 zo dňa 19.11.2013, z ktorého okrem iného vyplýva, že „Navrhovateľom (Mestská časť BA - Staré Mesto) predložené poverenie udelené starostom mestskej časti mestskej polícii "zabezpečiť výkon rozhodovania o odstránení vozidiel" je právnym paškvilom, a to tak pre rozpor so zákonom, ako aj pre zmatečnosť obsahu. Predovšetkým žiaden zákon nedovoľuje správcovi komunikácie jeho právomoci preniesť na iný subjekt, a to ani na iný orgán verejnej moci, teda ani na mestskú políciu. K preneseniu právomoci môže dôjsť výlučne zákonom, ako sa to stalo aj v prípade správy miestnych komunikácií, keď výkon tejto správy bol ust. § 3 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. prenesený na obce, ktoré teda vykonávajú "prenesený výkon štátnej správy". Zákonné oprávnenie správcu komunikácie preniesť svoju právomoc na mestskú políciu však absentuje. Takéto oprávnenie nevyplýva príslušníkom mestskej polície ani zo zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii. Podľa ust. § 3 zák. č. 564/1991 Zb. mestská polícia nie je oprávnená pôsobiť na úseku správy komunikácií. S absenciou pôsobnosti je v súlade aj absencia právomocí, keďže žiadne ustanovenie zák. č. 564/1991 Zb. neopravňuje príslušníka mestskej polície rozhodovať o odstránení vozidla, či na takéto odstránenie vydávať pokyn". Ak by sme aj pripustili názor mesta o tom, že príslušník mestskej polície je zamestnancom správcu komunikácie, žalobca má za to, že z namietaného ustanovenia nie je pre jeho vágnosť a neurčitosť zrejmé, ako má postup mestského policajta v danom konkrétnom prípade vyzeráť, čo je pre postup štátneho orgánu, v mene ktorého má konať jeho zamestnanec, neprípustné.

13. V prípade alternatívy uvedenej pod ii) - považujem za nezákonné, aby všeobecne záväzným nariadením ako podzákonnou normou, boli mestskej polícii rozširované oprávnenia, nakoľko tieto možno ukladať len zákonom.

14. V súvislosti s porušením ust. § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zbierky žalobca uvádza, že v článku 6 ods. 1 nariadenia žalovaný upravuje tzv. priestupkovú zodpovednosť za porušenie ustanovení, ktorá je upravovaná v preskúvanom nariadení. Uvedené považuje za potrebné poukázať skutočnom, že obci ani mestu neprináleží oprávnenie akýmkoľvek spôsobom tvoriť priestupkové právo a určovať správanie, ktoré označí za priestupok tak, ako to upravila v tomto nariadení. Z hľadiska právneho posúdenia považuje za absolútne neprijateľné sankcionovať porušenia nájomného vzťahu cez porušenie všeobecne záväzného nariadenia, na to slúžia iné inštitúty súkromného práva.

15. Žalobca ďalej v žalobe namietá, že osobitne poukazuje na spôsob vymedzenia pojmov a obsahu namietaného nariadenia, ktoré nie je v jednotlivých ustanoveniach jednoznačné a poskytuje viacero možností výkladu, čo je bez pochybnosti v neprospech nariadenia, teda aj princípu právnej istoty. Žalobca poukazuje na to, že od každého právneho predpisu sa očakáva, že bude zrozumiteľným nositeľom právnej normy a v zložitejších prípadoch bude zrozumiteľnejší prinajmenšom tým, ktorí aplikujú právne normy alebo sú oprávnení poskytovať adresátom právnu pomoc. Nedostatky alebo nejednoznačnosť právnej normy zaťažuje právnu prax a môže vyvolať nejednotnú interpretáciu, či spory. V prvom rade žalobca uvádza, že problematika, ktorú mesto upravuje formou všeobecného nariadenia, nemôže byť obsahom všeobecného záväzného nariadenia, nakoľko mesto na vrchnostenskej pozícii subjektu súkromného práva určuje rovnocennému partnerovi zmluvné podmienky formou normatívneho správneho aktu, ktorých dodržiavanie vynucuje hrozbou sankcie v administratívnom konaní. Ide o úpravu podmienok nájomného vzťahu medzi mestom a nájomcom, ktorý má súkromno-právnu povahu. Náležitosti nájomnej zmluvy upravuje predovšetkým občiansky zákonník pričom žiadny právny predpis nespĺnomocňuje osobitne obec na prijatie takéhoto všeobecne záväzného nariadenia za účelom úpravy náležitostí nájomnej zmluvy.

16. Ďalej žalobca namietá terminológiu zmätočnosť a nejednoznačnosť, ktoré mesto spôsobuje v používaní resp. zamieňaní pojmov pozemok pod parkovacím miestom a parkovacie miesto. Do pozornosti dáva, že mesto v článku 1 ods. 1 nariadenia vymedzuje predmet nariadenia ako parkovanie osobitných motorových vozidiel Mesta Holíč na pozemku vo vlastníctve mesta formou prenájmov pozemkov, pričom v ďalšom texte nariadenia mesto upravuje podmienky prenájmu tzv. parkovacieho miesta.

17. Žalobca ďalej poukazuje, že v znení článku 4 ods. 7 nariadenia, ktoré z hľadiska adresáta normy má nejednoznačnú odpoveď ako môže mestská polícia postupovať v prípade, ak na parkovacom mieste parkuje motorové vozidlo inej osoby ako nájomcu. Na základe uvedeného žalobca má za to, že spôsob vymedzenia uvedeného ustanovenia nie je jednoznačný a poskytuje viaceré alternatívy výkladu.

18. Žalobca poukázal aj na ust. článku 2 nariadenia týkajúce sa jednotlivých podmienok nájomného vzťahu medzi mestom alebo vlastníkom verejného priestranstva a žiadateľom ako užívateľom tohto verejného priestranstva. Z uvedeného ustanovenia nie je jednoznačné akou podmienkou, vlastnosťou resp. statusom musí žiadateľ disponovať, aby mal právny nárok obrátiť sa na mesto so svojou žiadosťou o uzavretie nájomnej zmluvy.

19. Žalobca poukázal na to, že všeobecné záväzné nariadenie umožňuje uzatvoriť nájomnú zmluvu najviac na tri parkovacie miesta, prípadne na byt resp. sídlo. V prípade uzatvorenia nájomnej zmluvy na konkrétne parkovacie miesto sa k tomuto parkovaciemu miestu viaže konkrétne identifikované vozidlo. Žalobca sa domnieva, že mesto napriek tomu, že prijalo toto VZN nerieši bežné situácie, ktoré môžu nastať, keď sa zmenia pomery v počte motorových vozidiel užívaných nájomníkmi v jednom byte, či sídle a ich poradie v priebehu doby trvania nájomnej zmluvy.

20. V súvislosti s oznámením žalovaného o nevyhovení protestu žalobca uvádza, že predovšetkým nesúhlasí s tým, že mesto Holíč protestom prokurátor napadnutým VZN vykonáva § 6a cestného zákona. Mám za to, že už komparáciou znenia citovaného ustanovenia cestného zákona a obsahu namietaného nariadenia je nepochybne zrejmé, že podmienky tzv. parkovania na území mesta Holíč v žiadnom prípade nespĺňajú náležitosti dočasného parkovania v zmysle § 6a cestného zákona. Zásadný rozdiel v danom prípade spočíva v spôsobe a účelu užívania verejného priestranstva. Uvedené rozdiely už možno badať z legislatívnych zmien, ktoré zákonodarca v danej oblasti v minulosti vykonal. V tomto kontexte opätovne žalobca poukazuje na vyššie spomenutý rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Sžf/3/2013 zo dňa 29.01.2014, ktorý sa v kontexte zamedzenia dvojitého zdanenia zaoberal aj podmienkami

trvalého užívania verejného priestranstva a dočasného parkovania na ňom. V zmysle naposledy citovaného rozsudku ,je zrejmé, že prípad dočasného parkovania motorového vozidla na vyhradenom priestore verejného priestranstva je potrebné vykladať ako dočasné parkovanie, prípadne zastavenie a státie motorového vozidla dopravným označením povoleným účastníkom cestnej premávky, avšak ktorý nie je vopred individuálne určený." Naproti tomu v prípade mesta Holíč sa nejedná o dočasnosť státia na vyhradenom parkovacom mieste, pričom konkrétne parkovacie miesto je (aj na neurčito) viazané na konkrétne (individuálne určené) motorové vozidlo, ktoré môže parkovať (stáť) na danom parkovacom mieste.

21. Z negatívneho vymedzenia pojmu verejného priestranstva na účely zákona č. 582/2004 Z. z. vyplýva, že zákon výslovne predpokladá, že verejné priestranstvo, ktorého osobitné užívanie je potencionálnym predmetom miestnej dane, obec môže prenechať do užívania nájomnou zmluvou uzatvorenou podľa Občianskeho zákonníka (§ 30 ods. 2). Uvedené ustanovenie bolo do spomenutého zákona implementované zákonom č. 538/2007 Z. z., ktorým sa s účinnosťou od 01.12.2007 novelizoval zákon č. 582/2004 Z. z. Z jeho dôvodovej správy k uvedenému bodu vyplýva: „Predmetnými ustanoveniami sa vypúšťa z predmetu dane dočasné parkovanie motorového vozidla na vyhradenom priestore verejného priestranstva, nakoľko túto daň so zreteľom na "dočasnosť" nemožno v praxi vyberať ani spravovať Spravidla pri dočasnom parkovaní vozidla daňovník a správca dane nemajú príležitosť sa stretnúť a tak nie je vytvorený priestor na začatie daňového konania. Ako prax ukázala, ustanovenia platného zákona sa obchádzajú a platby za dočasné parkovanie vozidla vyberajú rôzne spoločnosti (fyzické osoby, právnické osoby) a nie obec, čo je v rozpore so zákonom a takúto platbu nemožno potom ani zaradiť do systému daní. Preto by sa malo "parkovné" za dočasné parkovanie vozidla ponechať v kategórii ceny za službu tak, ako sa to aj v praxi v súčasnosti realizuje. V záujme zamedzenia dvojakému zdaneniu užívania verejného priestranstva sa dopĺňa ustanovenie v tom smere, že sa za pozemky prenajaté obcami popri nájomnom už nevyberá daň za užívanie verejného priestranstva." Považujem za potrebné zdôrazniť, že uvedená legislatívna zmena v podobe vloženia ustanovenia § 30 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z. bola reakciou na konkurenciu medzi tzv. dočasným parkovaním a trvalým stáťím ako osobitným užívaním verejného priestranstva. Uvedeným zákonom tak obciam vznikol priestor, aby si legislatívne mohli upraviť jednak úhradu za dočasné parkovanie a jednak úhradu za trvalé státie ako osobitné užívanie verejného priestranstva. Za týmto účelom je možné verejné priestranstvo na účely dočasného parkovania prenajať s tým, že za takto prenajaté verejné priestranstvo sa neplatí miestna daň, avšak iná úhrada.

22. Opätovne však k veci, ktorá je predmetom žaloby žalobca uvádza, v tomto prípade parkovanie na základe nájomnej zmluvy nie je možné realizovať na základe ustanovenia § 30 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z. Parkovanie formou prenájmu by podľa môjho názoru malo pred miestnou daňou za užívanie verejného priestranstva "prednosť" len vtedy, ak by išlo o dočasné parkovanie, čo však nie je prípad mesta Holíč. Uvedený záver podporuje aj argumentácia Najvyššieho súdu SR, ktorý vo vyššie citovanom rozsudku riešil práve prenájom verejného priestranstva za účelom parkovania, pričom okrem iného uviedol: "Z uvedeného dôvodu, ak obec prenajme tretej osobe verejné priestranstvo za účelom zriadenia a prevádzkovania parkoviska pre motorové vozidlá, nemôže od dočasne tam parkujúcich vodičov motorových vozidiel požadovať zaplatenie dane za osobitný spôsob užívania verejného priestranstva, nakoľko zmluvný vzťah na plnenie za poskytnutie predmetnej služby vznikne medzi parkujúcim vodičom a prevádzkovateľom parkoviska, pričom vodič dočasne parkujúceho motorového vozidla nespĺňa znaky daňového subjektu dane za osobitné užívanie verejného priestranstva." Vzhľadom na skutočnosť, že riešenie parkovacej politiky v prípade mesta Holíč jednoznačne napĺňa znaky trvalého státia ako osobitného užívania verejného priestranstva, nie je možné zákonnosť namietaného nariadenia obhájiť aplikáciou ustanovenia § 30 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z.

III. Vyjadrenie žalovaného, replika, duplika

23. K žalobe sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 7.4.2021, pričom v tomto vyjadrení uviedol, že k namietanému porušeniu § 9a ods. 9 zákona č. 138/1991 Zbierky uvádza, že v prípade prenechania veci do nájmu ide vo všeobecnosti o nakladanie s majetkom obce. Pri nakladaní s majetkom obce ide o tzv. nevvrchnostenskú a originálnu správu obce. Obec má rovnocenné postavenie s druhou zmluvnou stranou. Pri nakladaní s obecným majetkom sa preto použije štandardná súkromno-právna regulácia podľa občianskeho zákonníka alebo obchodného zákonníka. Podľa § 1 ods. 3 písm. c) zákona o majetku obcí, tento zákon sa nevzťahuje na nakladanie s

majetkom obce, ktoré upravujú osobitné predpisy. Parkovanie na území obce je oblasťou, ktorú upravujú osobitné predpisy [zákon č. 135/1961 Zbierky o pozemných komunikáciách (Cestný zákon)]. Aktuálne platné a účinné ustanovenia § 6a cestného zákona predstavuje konkretizáciu samosprávnej pôsobnosti podľa § 4 ods. 3 písm. f) zákona č. 369/1990 o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, podľa ktorého obec pri výkone samosprávy, najmä podľa písm. f), zabezpečuje výstavbu a údržbu a vykonáva správu miestnych komunikácií. Cestný zákon pri zakotvení splnomocnenia mesta na vydanie všeobecného záväzného nariadenia používa pojem dočasné parkovanie motorových vozidiel. V súvislosti s regulovaním parkovania motorových vozidiel právna úprava využíva pojmy

- dočasné parkovanie motorových vozidiel (cestný zákon)
- trvalé parkovanie motorových vozidiel mimo stráženého parkoviska (zákon o miestnych daniach a miestnom poplatku)
- vyhradené parkovisko a platené parkovisko (zákon o cestnej premávke)
- parkovacie miesto s vyhradením státím (označené dopravné značky pre statickú dopravu).

Z objektívno možných spôsoboch parkovania motorových vozidiel je zrejmé, že uvedené pojmy použité zákonodarcom sa navzájom líšia z hľadiska kritérií individuálneho určenia (resp. absencie individuálneho určenia) konkrétneho motorového vozidla, ktoré môže parkovať (stáť) na danom parkovacom mieste. Úmyslom zákonodarcu bolo, aby mali obce a mestá možnosť regulovať parkovanie na ich území formou všeobecného nariadenia komplexne. Zákonodarca vyslovene splnomocňuje obce a mestá na prijatie všeobecne záväzného nariadenia na reguláciu parkovania na parkovacích miestach pre vopred neurčené motorové vozidlo, zatiaľ čo obce a mestá nemajú právomoc regulovať parkovanie na parkovacích miestach vyhradených pre konkrétne motorové vozidlo určené evidenčným číslom motorového vozidla alebo iným identifikátorom. Mesto Holíč vo všeobecne záväznom nariadení č. 112 o určení podmienok parkovania osobitných motorových vozidiel na území Mesta Holíč vykonáva § 6a Cestného zákona a upravuje podmienky parkovania na území mesta. Parkovanie na území obcí a miest nepochybne regulujú v intenciiach § 1 ods. 3 písm. c) zákona o majetku obcí osobitné predpisy (cestný zákon a zákon o cestnej premávke) a z uvedeného dôvodu sa na prenechanie parkovacích miest do nájmu fyzických a právnických osôb v zákonnom majetku obcí nepoužije. Z uvedeného vyplýva, že VZN č. 112 nie je v rozpore s § 9a ods. 9 zákona o majetku obcí.

24. V súvislosti k namietanému porušeniu § 30 ods. 1 a ods. 3 zákona o miestnych daniach a o miestnom poplatku žalovaný uviedol, že pojem trvalé parkovanie mimo stráženého parkoviska používa zákon o miestnych daniach a miestnom poplatku. Trvalé parkovanie vozidla mimo stráženého parkoviska je explicitné, subsumované pod osobitné užívanie verejného priestranstva, ktoré je predmetom miestnej dane za užívanie verejného priestranstva. Zákon o miestnych daniach a miestnom poplatku nevy vymedzuje definíciu pojmu trvalé parkovanie vozidla mimo strážené parkovisko. Definíciu tohto pojmu, tak ako ju uvádza žalobca, obsahoval zákon 544/1990 Zbierky o miestnych poplatkoch, ktorý bol s účinnosťou od 1.11.2004 zrušený dnes platným a účinným zákonom o miestnych daniach a miestnom poplatku. Zákon o miestnych daniach a miestnom poplatku však obsahuje účelovú definíciu pojmu verejné priestranstvo, a to jednak jeho pozitívnym aj negatívnym vymedzením. Podľa § 30 ods. 2 zákona o miestnych daniach a miestnom poplatku verejným priestranstvom na účely tohto zákona sú verejnosti prístupné pozemky vo vlastníctve obce. Verejným priestranstvom na účely tohto zákona nie sú pozemky, ktoré obec prenajala podľa osobitného zákona.

25. Z negatívneho vymedzenia pojmu verejné priestranstvo na účely zákona o miestnych daniach a miestnom poplatku vyplýva, že zákon o miestnych daniach a miestnom poplatku vyslovene predpokladá, že verejné priestranstvo, ktorého osobitné užívanie je potenciálnym predmetom miestnej dane, obec môže prenechať do užívania nájomnou zmluvou podľa občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že parkovanie vozidla na verejnom priestranstve, ktoré je predmetom nájmu nepodlieha dani za užívanie verejného priestranstva z dôvodu negatívneho vymedzenia verejného priestranstva v § 32 alinea druhá zákona o miestnych daniach a miestnom poplatku.

26. K namietanému porušeniu § 2 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 1 zákona 564/1991 Zbierky o obecnej polícii žalovaný uviedol, že oprávnenie odstrániť motorové vozidlo nerešpektuje zákaz zastavenia podľa § 25 zákona o premávke, upravujú okrem § 45 ods. 5 zákona o cestnej premávke aj ďalšie ustanovenia tohto zákona, a to § 43 ods. 4 zákona o cestnej premávke. Zákonodarca pri vyjadrení oprávnenia usporiadať právne vzťahy v prípade nezákonného parkovania používa pojem odstrániť motorové vozidlo stojace na vyhradenom parkovisku pre vozidlo s konkrétnym evidenčným číslom. Skutočnosť, že VZN

č. 112 nepoužíva terminologicky totožný pojem ako zákon, sama o sebe nezakladá jeho rozpor s korešpondujúcim ustanovením.

27. Oprávnenie mestskej polície odstrániť motorové vozidlo nerešpektuje zákaz stáť podľa § 25 zákona o cestnej premávke, potvrdzuje to aj rozhodovacia činnosť súdov príkladmo rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 5Co/851/2014 zo dňa 4.10.2016, podľa ktorého súd prvej inštancie dospel tiež k správne mu záveru o oprávnení príslušníka obecnej polície rozhodovať o odťahu vozidla, pretože príslušník mestskej polície je zamestnancom správcu komunikácie, a teda jeho úkony treba považovať za úkony samotného správcu.

28. K namietanému porušeniu § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zbierky o priestupkoch v znení neskorších predpisov žalovaný uviedol, že VZN č. 112 nezakotvuje novú skutkovú podstatu priestupku, neodkazuje na ich právnu úpravu v zákone o priestupkoch. V prípade, ak by sa fyzická osoba dopustila priestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, zodpovednosť za priestupok by tejto fyzickej osobe vznikla okamihom spáchania priestupku bez ohľadu na skutočnosť, či VZN č. 112 na zákon o priestupkoch odkazuje alebo nie. Z tohto pohľadu má článok VI bod 1 VZN č. 112 charakter upozornenia formou odkazu na zákon o priestupkoch.

29. K vyjadreniu žalovaného sa replikou vyjadril žalobca dňa 10.5.2021, ktorý uviedol, že napriek tomu, že cestný zákon pojem dočasné parkovanie motorových vozidiel nevymedzuje, už z textu naposledy uvedeného ustanovenia je zrejmé a nepochybné, že toto upravuje dočasné (časovo obmedzené) stáťie individuálne neurčeného motorového vozidla na danom parkovacom mieste. Naproti tomu úprava namietaného VZN smeruje k trvalému, nepretržitému parkovaniu motorového vozidla na konkrétne určenom mieste. V tomto kontexte žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 5Sžf/48/2011 zo dňa 28.6.2012, v zmysle ktorého „je zrejmé, že prípad dočasného parkovania motorového vozidla na vyhradenom priestore verejného priestranstva je potrebné vykladať ako dočasné parkovanie, prípadne zastavenie a stáťie motorového vozidla dopravným označením povolením účastníkom cestnej premávky, avšak ktorý nie je vopred individuálne určený. Skutočnosť vyhradenia verejného priestranstva na jeho osobitné užívanie individuálne určenou osobou s určením účelu využívania v zmysle zákona o miestnych daniach a v zmysle osobitnej úpravy vyplývajúcej zo všeobecne záväzného nariadenia obce, možno považovať za moment začatia osobitného užívania verejného priestranstva podľa § 34 zákona o miestnych daniach a teda vznik daňovej povinnosti.

30. Skutočnosť, že sa v prípade úpravy namietaného všeobecného záväzného nariadenia nejedná o dočasné stáťie, v zmysle § 6a cestného zákona vyplýva aj z ďalších skutočností. Žalobca má za to, že napriek tomu, že vo všeobecne záväznom nariadení nie je vymedzená konkrétna doba, po ktorú môže konkrétne vymedzené vozidlo na konkrétnom mieste stáť, je nepochybné, že mesto predpokladá, že nájomca daného miesta v ňom bude stáť trvalo, nepretržite.

31. Žalobca v ďalšom poukázal v súvislosti s vyjadrením žalobcu k vyjadreniu žalovaného na svoje žalobné body, v ktorých sa jednotlivým porušeniam zákona vyjadril, pričom uviedol, že okrem spomínaných argumentov uvedených v žalobe, žalobca nesúhlasí s argumentom žalovaného spočívajúceho v tom, že mesto v namietanom ustanovení len odkazuje na právnu úpravu v zákone o priestupkoch. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že úprava postihovania priestupkov a správnych deliktov vo všeobecne záväzných nariadeniach obcí pokiaľ sa preberá doslovná citácia zákonných ustanovení je síce nadbytočná, no nie je v rozpore so zákonom. Pokiaľ však obce definujú aj iné priestupky a správne delikty, je takáto úprava nezákonná. V danom prípade podľa vyjadrenia žalobcu majú za to, že úprava obsiahnutá v namietanom všeobecnom záväznom nariadení je v rozpore so zákonom, nakoľko mesto sa snaží postihovať aj konania, ktoré nespočívajú len v porušení povinnosti vyplývajúcej zo všeobecného záväzného právneho predpisu, pričom vo svojej podstate sa mesto snaží sankcionovať porušenie ustanovení zmluvného vzťahu medzi mestom a nájomcom.

32. K replike žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 22.6.2021, v ktorej uviedol, že vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu v replike poukázal na to, že žalobca vo svojich argumentáciách vyňatím z kontextu zmenil význam tvrdenia žalovaného, keď vo vyjadrení konštatoval, že je evidentné, že z pojmu zabezpečenie uvoľnenia prenajatého parkovacieho miesta vyplýva, že dôjde k odstráneniu motorového vozidla stojacom na danom parkovacom mieste. Vo vzťahu k úprave sankcií opätovne zdôrazňuje, že článok VI napadnutého všeobecného záväzného nariadenia

v bode 1 odkazuje na zákon 372/1990 Zbierky o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v bode 2 odkazuje na § 27 zákona č. 369/1990 Zbierky o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a v bode 3 odkazuje na zákon č. 135/1961 Zbierky o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov a zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov a nedefinuje iné priestupky a správne delikty.

IV. Relevantná právna úprava

33. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

34. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zbierky obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia. Nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

35. Podľa § 9a ods. 9 zákona č. 138/1991 Zbierky ak tento alebo osobitný predpis neustanovuje inak, ustanovenia odsekov 1 až 3 a 5 až 7 je obec povinná primerane použiť aj pri prenechávaní majetku obce do nájmu, a to najmenej za také nájomné, za aké sa v tom čase a na tom mieste obvykle prenechávajú do nájmu na dohodnutý účel veci toho istého druhu alebo porovnateľné veci okrem

a) hnuiteľnej veci vo vlastníctve obce, ktorej zostatková cena je nižšia ako 3 500 eur,

b) nájmu majetku obce, ktorého trvanie s tým istým nájomcom neprekročí desať dní v kalendárnom mesiaci,

c) pri nájmoch majetku obce z dôvodu hodného osobitného zreteľa, o ktorých obecné zastupiteľstvo rozhodne trojpäťtinovou väčšinou všetkých poslancov, pričom osobitný zreteľ musí byť zdôvodnený; zámer prenajať majetok týmto spôsobom je obec povinná zverejniť najmenej 15 dní pred schvaľovaním nájmu obecným zastupiteľstvom na svojej úradnej tabuli a na svojej internetovej stránke, ak ju má obec zriadenú, pričom tento zámer musí byť zverejnený počas celej tejto doby,

d) nájmu nehnuteľného majetku obce registrovanému sociálnemu podniku ako formy investičnej pomoci.

36. Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. predmetom dane za užívanie verejného priestranstva je osobitné užívanie verejného priestranstva.

37. Podľa § 30 ods. 3 zákona č. 582/2004 Z. z. osobitným užívaním verejného priestranstva sa rozumie umiestnenie zariadenia slúžiaceho na poskytovanie služieb, umiestnenie stavebného zariadenia, predajného zariadenia, zariadenia cirkusu, zariadenia lunaparku a iných atrakcií, umiestnenie skládky, trvalé parkovanie vozidla mimo stráženého parkoviska a podobne. Osobitným užívaním verejného priestranstva nie je užívanie verejného priestranstva v súvislosti s odstránením poruchy alebo havárie rozvodov a verejných sietí.

38. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 564/1991 Zbierky obecná polícia je poriadkový útvar pôsobiaci pri zabezpečovaní obecných vecí verejného poriadku, ochrany životného prostredia v obci a plnení úloh vyplývajúcich zo všeobecne záväzných nariadení obce, z uznesení obecného zastupiteľstva a z rozhodnutí starostu obce.

39. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 564/1991 Zbierky príslušník obecnej polície pri plnení úloh je oprávnený a) vyzvať osobu, aby upustila od konania, ktorým narušuje verejný poriadok, alebo od iného protiprávneho konania,

b) ukladať a vyberať v blokovom konaní pokuty za priestupky [§ 3 ods. 1 písm. f)] zistené pri plnení úloh,

c) zadržať osobu pristihnutú pri páchaní alebo bezprostredne po spáchaní trestného činu a ihneď ju odovzdať najbližšiemu útvaru Policajného zboru; ak ide o hľadanú osobu, predviesť ju na útvar obecnej polície na účel podania vysvetlenia a urobiť úkony podľa osobitných predpisov,

d) presvedčiť sa, či ten, koho zadržávajú alebo predvádzajú, nie je ozbrojený alebo či nemá pri sebe inú vec, ktorou by mohol ohroziť život alebo zdravie, prípadne takú vec odobrať; odobrať vec alebo zbraň odovzdá najbližšiemu útvaru Policajného zboru spolu so zadržanou alebo predvedenou osobou,

e) prikázať každému, aby na nevyhnutný čas nevstupoval na určené miesta alebo sa na nich nezdržieval, pokiaľ to vyžaduje účinné zabezpečenie plnenia úloh obecnej polície alebo obce.

40. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zbierky priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

V. Konanie pred správnym súdom a právne posúdenie vecí súdom

41. Správny súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a s obsahom administratívneho spisu orgánu verejnej správy preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj priebeh administratívneho konania predchádzajúceho jeho vydaniu, pričom za splnenia procesných podmienok, keď účastníci požiadali o nariadenie pojednávania, vec prejednal na pojednávaní podľa § 107 ods. 1 SSP, dňa 21.4.2022, pričom dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

42. Poverený zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava všetkých žalobných dôvodov, ktoré boli uvedené v písomne podanej žalobe, poukázal aj na ďalšie vyjadrenie, ktoré zaslali súdu, pričom tieto dokumenty dopĺňa tým, že všeobecne záväzné nariadenie, ktoré žalobca napadol vytvára stav právnej neistoty občanov Mesta Holíč a navádza k ďalšiemu porušovaniu zákona pri nakladaní s majetkom Mesta Holíč.

43. Poverená zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia, ktoré zaslali súdu. Podľa ich názoru VZN Mesta Holíč č. 112 je v súlade s ustanovením zákona o obecnom zriadení č. 369/1990 Zbierky. Tak isto podľa ich názoru neboli porušené žiadne ustanovenia zákona o obecnej polícii, ani zákon o priestupkoch. Poukázala, že Mesto Holíč v danom prípade postupovalo podľa § 1 ods. 3 zákona o majetku obcí, pričom toto ustanovenie nadväzuje aj na zákony o cestnej komunikácii a ďalšie vykonávacie zákony. Právna úprava politiky VZN je v súlade s vyššie uvedenými zákonmi.

44. Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že dňa 5.12.2019 Mestské zastupiteľstvo Mesta Holíč schválilo všeobecne záväzné nariadenie Mesta Holíč č. 112 o určení podmienok parkovania osobitných motorových vozidiel na území Mesta Holíč s účinnosťou od 1.1.2020.

45. Proti uvedenému všeobecne záväznému nariadeniu bol Okresnou prokuratúrou Skalica podaný protest prokurátora pod číslom PD52/20/2206-9 zo dňa 20.7.2020, ktorý bol Mestu Holíč doručený 20.7.2020.

46. Mesto Holíč podľa § 27 ods. 3 zákona č. 153/2011 Z. z. o prokuratúre dňa 20.10.2020 zaslalo upovedomenie o výsledku prerokovania protestu prokurátora. Obsahom upovedomenia bola skutočnosť, že primátor Mesta Holíč predložil dňa 15.10.2020 Mestskému zastupiteľstvu v Holíči k prerokovaniu protestu prokurátora proti všeobecne záväznému nariadeniu Mesta Holíč č. 112 o určení podmienok parkovania osobitných motorových vozidiel na území Mesta Holíč. Mestské zastupiteľstvo v Holíči prerokovalo protest prokurátora, pričom na uvedenom zasadnutí prijalo Mestské zastupiteľstvo v Holíči uznesenie, na základe ktorého rozhodlo, že o proteste prokurátora sa bude hlasovať na budúcom zasadnutí Mestského zastupiteľstva v Holíči.

47. Následne Mestské zastupiteľstvo bolo zvané dňa 10.12.2020, ktoré však bolo z dôvodu nedostatočnej účasti poslancov zrušené a ďalšie mestské zastupiteľstvo bolo zvané na 15.12.2020. Na tomto zasadnutí mestské zastupiteľstvo neprijalo Uznesenie č. 162/2020, ktorým Mesto Holíč navrhovalo vyhovieť protestu prokurátora, t. j. Mestské zastupiteľstvo v Holíči pri hlasovaní o proteste prokurátora dňa 15.12.2020 rozhodlo uznesením, že nedošlo k prijatiu uznesenia o vyhovení protestu prokurátora proti VZN č. 112.

48. Ďalej krajský súd z obsahu všeobecne záväzného nariadenia č. 112 zistil, že týmto všeobecne záväzným nariadením boli upravené podmienky parkovania osobitných motorových vozidiel na území Mesta Holíč, pričom v článku II boli určené podmienky vzniku nájmu týchto pozemkov, kedy všeobecne záväzné nariadenie určilo, že o uzavretie zmluvy môže písomne požiadať fyzická osoba s trvalým pobytom alebo právnická osoba, ktorá má sídlo podnikania alebo prevádzky na území Mesta Holíč

v lokalite, v ktorej žiada o prenájom parkovacieho miesta. Ďalej boli určené aj podmienky, podľa ktorých budú zaradení uchádzači o parkovanie do poradia, v akom bude Mesto Holíč rozhodovať o uzatvorených nájomných zmluvách. Článok III upravuje ceny nájmu za uvedené pozemky, článok IV upravuje náležitosti nájomnej zmluvy, článok V skončenie nájomnej zmluvy, článok VI sankcie, článok VII záverečné ustanovenia a článok VIII prechodné ustanovenia, článok IX záverečné ustanovenia.

49. V súvislosti s jednotlivými námietkami, ktoré vzniesol žalobca, krajský súd poznamenáva nasledovné: Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že uvedené všeobecne záväzné nariadenie je v rozpore s ustanovením § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zbierky, podľa ktorého obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia, ktoré nesmú byť v rozpore s ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas NR SR a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, tak v tomto smere krajský súd poznamenáva, že v danom smere ide o príliš všeobecnú námietku, z ktorej nevyplýva, ktoré konkrétne ustanovenie zákona bolo porušené, pričom túto námietku je potrebné zohľadňovať v kontexte ďalších námietok, ktoré predložil žalobca v súvislosti s porušením konkrétnych ustanovení zákona č. 138/1991 Zbierky, zákona č. 582/2004 Z. z. a zákona č. 564/1991 Zbierky, resp. zákona č. 372/1990 Zbierky.

50. V súvislosti s porušením ustanovenia § 9a ods. 9 zákona č. 138/1991 Zbierky, podľa ktorého ak zákon č. 138/1991 Zbierky alebo osobitný predpis neustanoví inak, ustanovenia odsekov 1-3 a 5-7 § 9a je obec povinná primerane použiť aj pri prenechávaní majetku obce do nájmu.

51. Podľa § 9a ods. 5 zákona č. 138/1991 Zbierky obec zverejní zámer predat' svoj majetok priamym predajom najmenej na 15 dní. Zároveň zverejní lehotu na doručenie cenových ponúk záujemcom. Obec nemôže previesť vlastníctvo svojho majetku priamym predajom ak všeobecná hodnota majetku stanovená podľa osobitného predpisu presiahne 40.000 eur, nehnuteľnosť musí byť jednoznačne identifikovaná, tak aby nebola zameniteľná s inou nehnuteľnosťou. Stanovenie všeobecnej hodnoty majetku obce pri priamom predaji nesmie byť v deň schválenia prevodu obecným zastupiteľstvom staršia ako šesť mesiacov.

52. Podľa § 9a ods. 6 zákona č. 138/1991 Zbierky obec nemôže previesť vlastníctvo svojho majetku priamym predajom na fyzickú osobu, ktorá je v obci

- a) starostom
- b) poslancom
- c) štatutárnym orgánom
- d) prednostom obecného úradu
- e) zamestnancom obce
- f) kontrolórom obce
- g) blízkou osobou uvedených v písmenách a)-f).

53. Podľa § 9a ods. 7 zákona č. 138/1991 Zbierky obec nemôže previesť vlastníctvo svojho majetku priamym predajom na právnickú osobu, v ktorej zakladateľom, vlastníkom obchodného podielu, štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, členom riadiaceho, výkonného alebo dozorného orgánu je osoba uvedená v odseku 6; to neplatí, ak ide o právnickú osobu, ktorej zakladateľom je obec alebo v ktorej má obec obchodný podiel.

54. Túto námietku správny súd chápe tak, že prokurátor v tejto námietke namieta, že zvolený postup prenechania majetku obce do nájmu nerešpektuje požiadavku zákona o majetku obci na vytvorenie trhového a súťažného prostredia, výsledkom ktorého je prenechanie majetku obce do jeho dočasného užívania na základe trhovo najlepšej ceny. Prokurátor na tomto mieste uvádza, že mesto Holíč svojim postupom rozhodlo o obmedzení užívania svojho majetku len v prospech určitého presne určeného vymedzeného počtu osôb, ktorí musia spĺňať presne vymedzené podmienky na úrok ostatných obyvateľov mesta a zároveň nie je splnený ani obligatórny postup prenechania majetku obce do nájmu.

55. V danom smere nie je sporná skutočnosť, že prenechanie veci do nájmu, tak ako to upravuje napadnuté všeobecne záväzné nariadenie, predstavuje nakladanie majetku mesta, obce, pričom v tomto smere treba poukázať na argumentáciu, ktorú použil žalovaný vo svojom vyjadrení, keď poukázal na ust. § 1 ods. 3 písm. c) zákona o majetku obcí, podľa ktorého tento zákon sa nevzťahuje na nakladanie s majetkom obce podľa osobitných predpisov. Relevantná právna úprava týchto osobitných predpisov,

ktorá upravuje problematiku parkovania je zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, tzv. cestný zákon, zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a vyhláška Ministerstva vnútra SR č. 9/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke ako aj vyhláška č. 30/2020 Z. z. o dopravnom značení.

56. V cestnom zákone z ust. § 6 ods. 1 vyplýva, že na účely organizovania dopravy na území obce môže obec stanoviť všeobecne záväzným nariadením úseky miestnej komunikácie na dočasné parkovanie motorových vozidiel a na stanovištia vozidiel taxislužby, ak sa tým neohrozí bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo iný verejný záujem. Citované ustanovenie bolo do cestného zákona doplnené novelou účinnou od 1.8.2011.

57. Krajský súd súhlasí s tvrdením žalovaného, že aktuálne a účinné ust. § 6a cestného zákona predstavuje konkretizáciu samosprávnej pôsobnosti obce podľa § 4 ods. 3 písm. f) zákona o obecnom zriadení, podľa ktorého obec pri výkone samosprávy zabezpečuje výstavbu a údržbu a vykonáva správu miestnych komunikácií. Pod správou miestnych komunikácií treba rozumieť aj regulácia parkovacej politiky mesta.

58. Spornou otázkou, ktorá vznikla v súvislosti s výkladom vyššie uvedeného ustanovenia je doba parkovania pričom podľa žalobcu musí ísť o dočasné parkovanie, teda že hlavným kritériom rozlišovania jednotlivých spôsobov parkovania je samotná doba parkovania. Krajský súd v tomto smere vyslovuje názor, že tvrdenie žalovaného, že čo sa týka doby parkovania, táto skutočnosť je v praxi ťažko zmerateľná, pretože pokiaľ nejde o parkoviská, kde sú parkovacie hodiny, tak nie je objektívne v možnostiach zistiť dobu parkovania jednotlivých vozidiel a preto tvrdenie žalobcu, že zákonodarca vyslovene uvádza, že obce a mestá pri prijímaní všeobecne záväzných nariadení môžu regulovať parkovacie miesta pre vopred neurčené motorové vozidlá, resp. nemôžu regulovať parkovanie na vyhradených parkoviskách na konkrétne motorové vozidlo s evidenčným číslom alebo iným identifikátorom je zavádzajúce. Možnosť vyhradenia konkrétneho parkovacieho miesta pre konkrétne motorové vozidlo je podľa názoru súdu už štandardom, ktorú v rámci parkovacej politiky využívajú viaceré mestá.

59. Podľa názoru správneho súdu napadnuté všeobecne záväzné nariadenie určilo jasné podmienky vzniku nájmu, keď určilo okruh osôb, ktoré môžu požiadať o uzatvorenie nájmovej zmluvy a určilo aj podmienky týkajúce sa poradia akým bude žiadateľ zaradený do zoznamu žiadateľov v danej lokalite. Rovnako sú jasne a zrozumiteľne určené ceny nájmu a spôsoby úhrady, tak ako to vyplýva z čl. III citovaného všeobecne záväzného nariadenia.

60. Parkovanie na území obce a miest nepochybne je regulované v intenciách § 1 ods. 3 písm. c) zákona o majetku obcí, ktorý odkazuje na osobitný zákon, a to cestný zákon a zákon o cestnej premávke a z uvedeného dôvodu sa prenechanie parkovacích miest do nájmu fyzickým a právnickým osobám zákon o majetku obcí nepoužije, ale treba vychádzať práve z týchto osobitných predpisov a z uvedeného je teda zrejme, že príslušné všeobecne záväzné nariadenie nie je v rozpore s § 9a ods. 9 zákona o majetku obcí.

61. Pokiaľ ide rozpor všeobecne záväzného nariadenia z ust. § 30 ods. 1, 3 zákona č. 582/2004 Z. z., aj v tomto smere správny súd súhlasí s právnym názorom vysloveným právnym zástupcom žalovaného, podľa ktorého zákon č. 582/2004 Z. z. obsahuje definíciu pojmu verejné priestranstvo jednak pozitívnym a negatívnym vymedzením, pričom v danom prípade treba vychádzať z negatívneho vymedzenia verejného priestranstva, podľa ktorého verejným priestranstvom na účely tohto zákona nie sú pozemky, ktorá obec prenajala podľa osobitného zákona. Z negatívneho vymedzenia pojmu verejné priestranstvo na účely zákona o miestnych daniach, teda vyplýva, že zákon o miestnych daniach na miestnom poplatku predpokladá, že verejné priestranstvo, ktorého osobitné užívanie je potenciálnym predmetom miestnej dane môže prenechať do užívania obec nájmovou zmluvou uzatvorenou podľa Občianskeho zákonníka. Tu treba uviesť aj ďalšiu skutočnosť, ktorá je v danom prípade dôležitá v súvislosti s námietkou žalobcu, že pokiaľ žalobca uvádza, že prenajatie verejného priestranstva, tak ako to uvádza žalobca do nájmu vopred určených fyzických osôb podlieha aj daňovej povinnosti, tak táto skutočnosť je irelevantná vo vzťahu k otázke prenechania majetku obce do užívania nájmovou zmluvou, pretože ide o problematiku výberu daní a nie problematiku riešenia parkovania.

62. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, týkajúcu sa porušenia ust. § 2 ods. 1 a § 8 ods. 1 zákona č. 564/1991 Zb., podľa ktorého sú jasne určené a vymedzené právomoci obecnej polície, tak krajský súd

poznamenáva, že napadnutým všeobecne záväzným nariadením podľa názoru súdu nedošlo k priznaniu väčšej právomoci obecnej polície pri riešení otázky týkajúcej sa odstránenia vozidla z miesta, ktoré je určené inému nájomcovi, pretože z ust. § 43 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. vyplýva, že policajť môže rozhodnúť o odstránení vozidla, okrem iného, ak je na vyhradenom parkovisku pre vozidlo z konkrétnym evidenčným číslom, pre osobu so zdravotným postihnutím alebo pre vozidlo s konkrétnym parkovacím preukazom a takéto parkovisko nie je preň určené, resp. ak ide o vozidlo uvedené v ust. § 25 zákona o cestnej premávke.

63. Pokiaľ by bolo potrebné súhlasiť s tvrdením žalobcu, že uvedené ustanovenie pod pojmom policajť myslí iba štátneho policajta, treba v danom prípade poznamenať, že ust. § 43 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. umožňuje, že správca cesty môže odstrániť vozidlo stojace na ceste vrátane chodníka na náklady jeho prevádzkovateľa, ak je okrem iného na vyhradenom parkovisku pre vozidlo s konkrétnym evidenčným číslom vozidla alebo pre vozidlo s konkrétnym parkovacím preukazom a takéto parkovisko nie je preň určené. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že správca cesty má právomoc odstraňovať vozidlo, ktoré je zaparkované na parkovisku, ktoré nie je preňho určené. Tu treba poznamenať, že správcou komunikácie je v danom prípade Mesto Holíč, pričom mestská polícia ako polícia podriadená primátorovi mesta je teda políciou, ktorá vykonáva všetky procesné úkony vyplývajúce jej zo zákona o obecnej polícii pre správcu komunikácie, t.j. pre Mesto Holíč, a teda možno vychádzať z toho, že pracovníci mestskej polície sú zamestnancami správcu cesty, ktorého oprávnenie je jasne vyslovene ustálené v § 43 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z., a teda v prípade, že mestská polícia zabezpečí odstránenie vozidla stojaceho na parkovisku, ktoré nie je pre túto osobu určené postupuje v súlade s ust. § 2 ods. 1, § 8 ods. 1 zákona č. 564/1991 Zb., resp. tieto ustanovenia neporušuje.

64. V súvislosti s porušením ust. § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. správny súd poukazuje na to, že z ustanovenia čl. 6 nevyplýva skutočnosť, že by všeobecne záväzný nariadenie definovalo ďalšiu formu priestupku mimo priestupku, ktorý je definovaný v zákone č. 372/1990 Zb., ale len odkazuje na to, že porušenie všeobecne záväzného nariadenia môže byť priestupkom, ktorý je definovaný práve v zákone č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Nie je preto pravdou tvrdenie žalobcu, že všeobecne záväzným nariadením došlo k porušeniu § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., kedy malo toto všeobecne záväzný nariadenie zaviesť novú formu priestupku mimo priestupkového zákona.

65. V súvislosti s námietkou nepresnosti, zmätočnosti a nezrozumiteľnosti všeobecne záväzného nariadenia krajský súd toto tvrdenie žalobcu nezdiera, pretože podľa názoru krajského súdu je všeobecne záväzný nariadenie dostatočne zrozumiteľné, sú v ňom jasne určené podmienky uzatvorenia nájomnej zmluvy s osobami, tzv. rezidentami zón, ktorých sa parkovanie týka a sú v ňom jasne vymedzené náležitosti nájomnej zmluvy.

66. Úvahy žalobcu o pravdepodobných problémoch, ktoré môžu nastať v súvislosti s tým, že mesto určilo pre nájomcu maximálne tri parkovacie miesta a problémy môžu nastať v prípade určovania poradia vozidiel pri výbere a určení, ktoré vozidlo bude považované ako prvé vozidlo nájomcu, pri prípadnom predaji prvého vozidla, tak podľa názoru krajského súdu ide o len špekulatívne úvahy, ktoré je z hľadiska logického výkladu jednotlivých ustanovení všeobecne záväzného nariadenia možné vyriešiť bez akýchkoľvek rozporov so zákonnými normami.

67. Podľa názoru krajského súdu ustanovenia Všeobecne záväzného nariadenia č. 112 Mesta Holíč sú dostatočne zrozumiteľné, jednoznačné a nevytvárajú viaceré možnosti výkladu, tak ako to tvrdí žalobca, sú v súlade s príslušnými ustanoveniami zákonov, ktorých porušenie namietal žalobca a teda rozhodnutie Mesta Holíč, ktorým bolo prijaté všeobecne záväzný nariadenie je v súlade s právnymi normami a Ústavou SR.

68. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

69. O trovách konania rozhodol súd podľa § 170 písm. c) SSP, keď vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože konanie bolo začaté na základe žaloby prokurátora.

70. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trnave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozsudku na Krajský súd v Trnave. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.